

31997R0515

L 82/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1997 3 22

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 515/97**1997 m. kovo 13 d.****dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾, ypač į jos 8 straipsnio 3 punktą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽³⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi kova su sukčiavimu muitų sąjungos ir bendrosios žemės ūkio politikos srityse reikalauja glaudaus administracinių institucijų, atsakingų už šiose srityse priimtų nuostatų įgyvendinimą, bendradarbiavimo; kadangi tai taip pat reikalauja tinkamo bendradarbiavimo tarp šių nacionalinių institucijų ir Komisijos, kuri atsakinga už Sutarties ir jos nuostatų taikymą; kadangi efektyvus bendradarbiavimas šioje srityje sustiprina finansinių Bendrijos interesų apsaugą;

kadangi tuo tikslu turėtų būti sudarytos taisyklės, kuriomis remdamosi administracinės institucijos galėtų padėti viena kitai ir

bendradarbiauti su Komisija, siekiant užtikrinti tinkamą muitinės ir žemės ūkio taisyklių taikymą ir teisingą Bendrijos finansinių interesų apsaugą, ypač užkertant kelią šiems pažeidimams ir juos tiriant bei tiriant operacijas, kurios prieštarauja ar gali prieštarauti šioms taisyklėms;

kadangi 1981 m. gegužės 19 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1468/81 dėl tarpusavio pagalbos tarp valstybių narių administracinių institucijų ir jų bendradarbiavimo su Komisija siekiant užtikrinti, kad būtų teisingai taikomi muitų arba žemės ūkio teisės aktai ⁽⁵⁾, sudarė sąlygas glaudžiam bendradarbiavimui tarp minėtų institucijų ir Komisijos; kadangi ši sistema efektyviai pasiteisino;

kadangi vis dėlto, atsižvelgiant į įgytą patirtį, būtina pakeisti visą Reglamentą (EEB) Nr. 1468/81, kad būtų sustiprintas bendradarbiavimas ir tarp valstybių narių administracinių institucijų, atsakingų už muitų sąjungos ir bendrosios žemės ūkio politikos srityse priimtų nuostatų taikymą, ir tarp šių institucijų bei Komisijos; kadangi šiuo tikslu turėtų būti nustatytos naujos Bendrijos taisyklės;

kadangi Bendrijos nuostatos dėl valstybių narių institucijų tarpusavio pagalbos bei dėl bendradarbiavimo tarp jų ir Komisijos, siekiant užtikrinti tinkamą muitinės ir žemės ūkio nuostatų taikymą, neprieštarauja 1967 m. Konvencijos dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos tose srityse, kurios lieka vien valstybių narių kompetencijoje, taikymui; kadangi šios Bendrijos nuostatos neturi įtakos teisminių institucijų bendradarbiavimo dėl baudžiamųjų bylų taisyklių taikymui;

kadangi, be to, bendros Bendrijos taisyklės, sudarančios sąlygas tarpusavio pagalbai ir bendradarbiavimui tarp valstybių narių administracinių institucijų bei tarp jų ir Komisijos, netaikomos, jei sutampa su tomis, kurias nustato specialios taisyklės, išskyrus tuomet, kai bendros taisyklės pagerina ar sustiprina administracinių

⁽¹⁾ OL L 94, 1970 4 28, p.13. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2048/88 (OL L 185, 1988 7 15, p.1).

⁽²⁾ OL C 56, 1993 2 26, p. 1; OL C 262, 1993 9 28, p. 8 ir OL C 80, 1994 3 17, p. 12.

⁽³⁾ OL C 20, 1994 1 24, p. 85 ir 1997 m. sausio 16 d. nuomonė (OL C 33, 1997 2 3).

⁽⁴⁾ OL C 161, 1993 6 14, p. 15.

⁽⁵⁾ OL L 144, 1981 6 2, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 945/87 (OL L 90, 1987 4 2, p. 3).

institucijų bendradarbiavimą; kadangi visų pirma muitinės informacinės sistemos įgyvendinimas neturi jokios įtakos valstybių narių išipareigojimams teikti Komisijai informaciją, *inter alia*, pagal Reglamentus (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89 ⁽¹⁾ ir (EEB) Nr. 595/91 ⁽²⁾ ar, nustatyta tvarka keičiantis informaciniais biuletensiais, išplatinti informaciją apie sukčiavimo atvejus, susijusių su Bendrijos interesais;

kadangi intensyvesnis bendradarbiavimas tarp valstybių narių reikalauja tyrimų ir kitokios atitinkamų institucijų vykdomos veiklos koordinavimo; kadangi dėl to svarbu, kad Komisijai būtų teikiama smulkesnė informacija dėl tokios valstybių narių veiklos;

kadangi Komisija privalo užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojams būtų taikomas vienodas požiūris ir kad valstybių narių tarpusavio administracinės pagalbos sistema nesudarytų sąlygų diskriminacijai tarp ekonominės veiklos vykdytojų įvairiose valstybėse narėse;

kadangi tikslinga apibrėžti valstybių narių išipareigojimus pagal tarpusavio administracinės pagalbos sistemą tais atvejais, kai valstybių narių nacionalinių administracijų atstovai atlieka tyrimus dėl muitinės ar žemės ūkio teisės aktų, įgaliojus ar ipareigojus teisinėms institucijoms;

kadangi turėtų būti apibrėžti nacionalinių atstovų, atliekančių tyrimus kitose valstybėse narėse, įgaliojimai; kadangi taip pat turėtų būti numatyta, kad Komisijos atstovai, jei tai pagrįsta, apibrėžus jų įgaliojimus, dalyvautų nacionaliniuose tarpusavio administracinės pagalbos tyrimuose;

kadangi, tam, kad sėkmingai funkcionuotų administracinė pagalba, būtina, kad Bendrijai aktualiais atvejais Komisija būtų informuojama apie duomenis, kuriais keičiasi valstybės narės ir trečiosios šalys;

⁽¹⁾ 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos Reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89 įgyvendinantis Sprendimą 88/376/EEB, Euratomas dėl Bendrijos nuosavų išteklių sistemos (OL L 155, 1989 6 7, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 2729/94 (OL L 293, 1994 11 12, p. 5).

⁽²⁾ 1991 m. kovo 4 d. Reglamentas (EEB) Nr. 595/91 dėl pažeidimų ir neteisėtinai sumokėtų sumų, susijusių su bendrosios žemės ūkio politikos finansavimu, susigrąžinimo, ir dėl šios srities informacinės sistemos organizavimo bei panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 283/72 (OL L 67, 1991 3 14, p. 11).

kadangi, siekiant užtikrinti greitą ir sistemingą keitimąsi informacija, siunčiama Komisijai, yra poreikis įdiegti kompiuterizuotą Bendrijos muitinės informacinę sistemą; kadangi šiame kontekste slapti duomenys apie sukčiavimus ir kitus pažeidimus muitinės ir žemės ūkio srityse turėtų būti saugomi centrinėje duomenų bazėje, kuria gali naudotis valstybės narės, siekiant užtikrinti informacijos, kuria keičiamasi, visų pirma susijusios su asmeninio pobūdžio duomenimis, konfidencialumą; kadangi, atsižvelgiant į pateisinamą klausimo jautrumą, turėtų egzistuoti aiškios ir skaidrios taisyklės, užtikrinančios asmens laisvės apsaugą;

kadangi muitinės įstaigos turi kasdien taikyti tiek Bendrijos, tiek ne Bendrijos nuostatas; kadangi todėl yra pageidautina turėti prieinamą vieną infrastruktūrą šioms nuostatoms taikyti;

kadangi informacija, kuria keičiamasi, gali būti susijusi su fiziniaisiais asmenimis, ir todėl šiuo reglamentu privaloma įgyvendinti asmenų apsaugos principus automatinio ar kitokio asmens duomenų tvarkymo atvejais; kadangi šie principai, apibrėžti 1994 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽³⁾, turėtų būti, laikantis tos direktyvos, nustatyti ir papildyti šiame reglamente; kadangi, kol bus šią direktyvą į nacionalinę teisę perkeliančios priemonės, tam tikros valstybės narės, neturinčios taisyklių, reglamentuojančių keitimąsi asmens duomenimis ne automatinėmis priemonėmis, turėtų būti atleistos nuo šio reglamento nuostatų, susijusių su neautomatiniais keitimais duomenimis;

kadangi, valstybėms narėms siekiant dalyvauti muitinės informacinėje sistemoje, jos ir Komisija privalo priimti teisės aktus dėl asmenų teisių ir laisvės, atsižvelgdamos į asmens duomenų tvarkymą; kadangi, kol bus įgyvendintos nacionalinės priemonės, perkeliančios Direktyvą 95/46/EB į nacionalinę teisę, svarbu, kad valstybės narės ir Komisija garantuotų apsaugą, pagrįstą šios direktyvos principais;

kadangi, siekiant užtikrinti pakankamą susijusių asmenų teisių apsaugą, turi būti užtikrinama nepriklausoma asmens duomenų tvarkymo muitinės informacinėje sistemoje priežiūra ir valstybės narės, ir Komisijos lygmeniu;

kadangi Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, turėtų padėti sukurti ir valdyti kompiuterines sistemas valstybėse narėse;

⁽³⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

kadangi Komisija turėtų būti informuojama apie teisinius ir administracinius procesus, pradėtus dėl muitinės ir žemės ūkio teisės aktų pažeidimų;

kadangi, siekiant įgyvendinti tam tikras šio reglamento nuostatas dėl muitinės informacinės sistemos sukūrimo ir funkcionavimo bei galimų problemų dėl administracinių institucijų bendradarbiavimo ištyrimo, kaip nurodyta šiame reglamente, yra būtina įsteigti komitetą;

kadangi šio reglamento nuostatos susijusios tiek su bendrosios žemės ūkio politikos taisyklių taikymu, tiek ir su muitinės teisės aktų taikymu; kadangi pagal šį reglamentą sudaryta sistema yra neatskiriamas Bendrijos subjektas; kadangi specialiai muitinės klausimams skirtos Sutarties nuostatos neįgalioja Bendrijos nustatyti tokią sistemą, būtina remtis 235 straipsniu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Šis reglamentas nustato būdus, kuriuos administracinės institucijos, atsakingos už žemės ūkio ir muitinės teisės aktų įgyvendinimą valstybėse narėse, naudoja bendradarbiaudamos viena su kita ir su Komisija, siekdamas užtikrinti šių teisės aktų laikymąsi Bendrijos sistemoje.

2. Šio reglamento nuostatos netaikomos, jei jos persidengia su specialiomis kitų teisės aktų nuostatomis dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo tarp pastarųjų bei Komisijos, taikant muitinės ir žemės ūkio teisės aktus.

2 straipsnis

1. Šiame reglamente:

- „muitinės teisės aktai“ - tai Bendrijos nuostatų visuma ir atitinkamos įgyvendinimo nuostatos, reguliuojančios prekių, kuriomis tarpusavyje prekiauja valstybės narės ir trečiosios šalys, bei valstybių narių tarpusavio prekybos prekėms, neturinčioms Bendrijos statuso pagal Sutarties 9 straipsnio 2 dalį, arba prekėms, kurioms taikoma papildoma kontrolė ar tyrimai, siekiant nustatyti jų statusą Bendrijoje, importą, eksportą, tranzitą ir buvimą,
- „žemės ūkio teisės aktai“ - tai nuostatų, priimtų pagal bendrąją žemės ūkio politiką, visuma ir specialios taisyklės, priimtose atsižvelgiant į prekes, gautas perdirbant žemės ūkio produkciją,

— „institucija pareiškėja“ - tai kompetentinga valstybės narės, kuri teikia prašymą dėl pagalbos, institucija,

— „institucija, į kurią kreipiamasi“ - tai kompetentinga valstybės narės, kuriai teikiamas pagalbos prašymas, institucija,

— „administracinis tyrimas“ - tai visų rūšių kontrolė, patikrinimai ir kiti veiksmai, kurių eidamas savo pareigas imasi administracinių institucijų, nurodytų 1 straipsnio 1 dalyje, personalas, siekdamas užtikrinti tinkamą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą ir, jei būtina, tikrindamas neteisėto pobūdžio operacijas, kurių vykdymas gali pažeisti šiuos teisės aktus, išskyrus veiklą, vykdomą pareikalavus arba tiesiogiai įgaliojus teisminei institucijai; žodžiai „administracinis tyrimas“ taip pat apima Bendrijos misijas, nurodytas 20 straipsnyje,

— „asmens duomenys“ - tai visa informacija, susijusi su asmeniu, kurio tapatybę nustatyta arba ją galima nustatyti; asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra žmogus, kuris gali būti tiesiogiai ar netiesiogiai identifikuojamas, ypač pasinaudojant nuoroda į identifikavimo numerį arba į vieną ar daugiau faktorių, būdingų jo fizinei, psichologinei, protinei, ekonominei, kultūrinei ar socialinei tapatybei.

2. Kiekviena valstybė narė perduoda kitoms valstybėms narėms ir Komisijai kompetentingų institucijų, kurias ji paskyrė šiam reglamentui taikyti, sąrašą.

Šiame reglamente „kompetentingos institucijos“ - tai institucijos, paskirtos laikantis pirmiau minėtos pastraipos dalies nuostatų.

3 straipsnis

Jei nacionalinės institucijos, atsakydamos į prašymą dėl administracinės pagalbos ar informacijos perdavimo remiantis šiuo reglamentu, nusprendžia atlikti veiksmą, panaudodamos priemones, kurios gali būti įgyvendinamos tik pagal teisminės institucijos įgaliojimą ar jos reikalavimu, tai:

— bet kuri tokiu būdu gauta informacija, susijusi su muitinės ar žemės ūkio teisės aktų taikymu,

— arba bent jau su ta bylos dalimi, kurios reikia norint sustabdyti sukčiavimą,

perduodama pagal šiame reglamente nustatomą administracinių institucijų bendradarbiavimą.

Tačiau bet kuri informacija turi būti perduodama su išankstiniu teisminės institucijos leidimu, jei toks leidimas būtinas pagal nacionalinę tiesę.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

PAGALBA PAGAL PRAŠYMĄ

4 straipsnis

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda pirmajai bet kurią informaciją, kuri gali padėti jai užtikrinti muitinės ar žemės ūkio teisės aktų nuostatų laikymąsi, o visų pirma nuostatų, susijusių su:

- muitų ir mokesčių, turinčių ekvivalentišką poveikį kartu su žemės ūkio mokesčiais ir kitomis rinkliavomis, taikomomis pagal bendrąją žemės ūkio politiką, taikymu ar specialiomis priemonėmis, taikomomis tam tikroms prekėms, gaunamoms tvarkant žemės ūkio produkciją,
- operacijomis, sudarančiomis dalį finansavimo sistemos iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo.

2. Siekdama gauti norimą informaciją, prašymą gaunančioji institucija arba administracinė institucija, į kurią ji kreipiasi, imasi priemonių patenkinti prašymą taip, lyg ji tai darytų savo iniciatyva ar paprašius kitai jos šalies institucijai.

5 straipsnis

Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia pirmajai bet kurį paliudijimą, dokumentą ar patvirtintą tikrą jos turimo ar 4 straipsnio 2 dalyje nurodytu būdu gauto dokumento kopiją, kuri susijusi su muitinės ar žemės ūkio teisės aktų srities operacijomis.

6 straipsnis

1. Institucijos pareiškėjos prašymu, institucija, į kurią kreipiamasi, laikydamosi valstybės narės teritorijoje, kurioje ji įsteigta, galiojančių taisyklių, pati praneša gavėjui ar kitais būdais pasirūpina, kad jam būtų pranešta apie visas priemones ar sprendimus, kuriuos priima administracinės institucijos ir kurie susiję su muitinės ar žemės ūkio teisės aktų taikymu.

2. Prašymuose teikti pranešimus, nurodant perduotino dokumento ar sprendimo subjektą, pateikiamas vertimas į valstybinę valstybės narės, kurioje yra prašymą gaunančioji institucija, kalbą arba vieną iš kalbų, nepažeidžiant pastarosios teisės nereikalauti tokio vertimo.

7 straipsnis

Institucijos pareiškėjos prašymu, institucija, į kurią kreipiamasi, remdamasi savo galimybėmis, organizuoja savo veiklos zonoje specialią priežiūrą ar prižiūrą:

- a) muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimu pagrįstai įtariamus asmenis ir ypač jų judėjimą;
- b) vietas, kur prekių laikymo būdas leidžia įtarti, kad jas ketinama panaudoti operacijose, prieštaraujančiose muitinės ar žemės ūkio teisės aktams;
- c) prekių, kurios nurodytos kaip potencialūs muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimų objektai, judėjimą;
- d) transporto priemones, kurios, kaip pagrįstai įtariama, naudotos operacijose, pažeidžiančiose muitinės ar žemės ūkio teisės aktus.

8 straipsnis

Institucijos pareiškėjos prašymu, institucija, į kurią kreipiamasi, suteikia galimybę naudotis bet kuria jos turima ar pagal 4 straipsnio 2 dalį gauta informacija, visų pirma pranešimais ir kitais dokumentais ar patvirtintomis autentiškomis jų kopijomis arba ištraukomis, susijusiomis su išaiškintomis ar planuojamomis operacijomis, kurios sudaro ar, institucijos pareiškėjos nuomone, gali sudaryti sąlygas muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimams, arba, jei taikytina, susijusiomis su specialios priežiūros, vykdytos remiantis 7 straipsniu, rezultatais.

Tačiau dokumentų originalai ir išvardinti dalykai gali būti pateikiami tik tais atvejais, kai tai neprieštaruja kitos valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, veikiantiems teisės aktams.

9 straipsnis

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, atlieka ar organizuoja atitinkamus administracinius tyrimus, susijusius su operacijomis, kurios sudaro ar, institucijos pareiškėjos nuomone, gali sudaryti sąlygas muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimams.

Institucija, į kurią kreipiamasi, arba administracinė institucija, į kurią pirmoji kreipiasi, atlieka administracinius tyrimus taip, lyg ji tai darytų savo labai ar nurodžius kitai savo šalies institucijai.

Institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda tokių administracinių tyrimų rezultatus institucijai pareiškėjai.

2. Institucijai pareiškėjai ir institucijai, į kurią kreipiamasi, susitarus, institucijos pareiškėjos paskirti pareigūnai gali dalyvauti administraciniuose tyrimuose, kurie nurodyti 1 pastraipoje.

Administracinius tyrimus visuomet atlieka institucijos, į kurią kreipiamasi, personalas. Institucijos pareiškėjos personalui neleidžiama savo iniciatyva prisiimti tikrinimo įgaliojimų, suteiktų institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnams. Tačiau per savo tarpininką ir tik atlikdami administracinį tyrimą jie gali naudotis tomis pačiomis patalpomis ir tais pačiais dokumentais, kaip ir pastaroji.

Jei nacionalinės baudžiamųjų procesų nuostatos išsaugo specialiai pagal nacionalinius teisės aktus paskirtų pareigūnų teises į tam tikrus veiksmus, institucijos pareiškėjos personalas nedalyvauja tokiuose veiksmuose. Bet kokiu atveju jie jokių būdu nedalyvauja atliekant kratas arba oficialiuose asmenų, kuriems iškeltos baudžiamosios bylos, apklausose. Tačiau, atsižvelgdami į 3 straipsnyje nurodytas sąlygas, jie gali pasinaudoti tokiu būdu gauta informacija.

10 straipsnis

Susitarus institucijai pareiškėjai ir institucijai, į kurią kreipiamasi, ir remiantis pastarosios nustatyta tvarka, tinkamai institucijos pareiškėjos įgalioti pareigūnai gali iš įstaigų, priklausančių valstybių narių institucijoms, kuriose institucija, į kurią kreipiamasi, atlieka savo funkcijas, gauti informaciją dėl muitinės ar žemės ūkio teisės aktų taikymo, kuri reikalinga institucijai pareiškėjai ir kurią tų įstaigų pareigūnai gauna naudodamiesi dokumentais. Šie pareigūnai privalo turėti įgaliojimus daryti minėtų dokumentų kopijas.

11 straipsnis

Pagal 9 ir 10 straipsnius, institucijos pareiškėjos personalas, atvykstantis į kitą valstybę narę, visais atvejais privalo turėti raštišką įgaliojimą, kuriame nurodyta pareigūnų tapatybė ir jų pareiginės funkcijos.

12 straipsnis

Valstybių narių, kurios yra institucijos pareiškėjos, kompetentingos institucijos gali taikyti kaip įrodymus išvadas, pažymėjimus, informaciją, dokumentus, patvirtintas tikras kopijas ir kitus su tyrimu susijusius duomenis, kuriuos gauna ir, remdamasis 4 ir 11 straipsniais, institucijai pareiškėjai kaip pagalbą teikia institucijos, į kurią kreipiamasi, personalas.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PAGALBA, TEIKIAMA SAVO INICIATYVA

13 straipsnis

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi 14 ir 15 straipsniais, teikia kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms pagalbą be išankstinio prašymo.

14 straipsnis

Tais atvejais, kai valstybės narės mano, jog, užtikrinant muitinės ir žemės ūkio teisės aktų laikymąsi, naudinga atlikti tai, kas nurodyta toliau, jos:

- a) pagal savo galimybes ir remdamosi 7 straipsniu, taiko ar organizuoja specialią priežiūrą;
- b) perduoda kitų valstybių narių suinteresuotoms kompetentingoms institucijoms visą turimą informaciją ir ypač pranešimus bei kitus dokumentus ar oficialiai patvirtintas autentiškas jų kopijas bei ištraukas, susijusias su operacijomis, kurios sudaro ar, jų nuomone, gali sudaryti sąlygas muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimams.

15 straipsnis

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsiant siunčia kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą pagrindinę informaciją, susijusią su operacijomis, kurios sudaro ar, jų nuomone, gali sudaryti sąlygas muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimams, visų pirma susijusiems su prekėmis ir naujais tokių operacijų vykdymo būdais bei metodais.

16 straipsnis

Vienos valstybės narės personalo gauta ir kitai valstybei narei pagal 13 ir 15 straipsnius perduota informacija gali būti remiamasi kaip įrodymais valstybėje narėje, kuri gauna informaciją.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

RYŠIAI SU KOMISIJA

17 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija kaip galima greičiau perduoda Komisijai:

- a) bet kurią informaciją, kuri, jos nuomone, susijusi su:
 - prekėmis, kurios yra arba įtariama, kad yra muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimų objektas,
 - metodais ar praktika, naudojama ar įtariama, kad gali būti panaudota pažeidžiant muitinės ar žemės ūkio teisės aktus,

- prašymais suteikti pagalbą, įvykdytu veiksnu ar informacija, kuria buvo keičiamasi taikant 4–16 straipsnius, jei šie veiksmai yra parankūs atskleidžiant sukčiavimo tendencijas muitinės ir žemės ūkio srityse;
- b) bet kurią informaciją dėl muitinės ar žemės ūkio teisės aktų trūkumų ar spragų, kurie tampa akivaizdūs ar gali paaiškėti taikant šiuos teisės aktus.

2. Komisija, gavusi bet kokią informaciją, kuri gali padėti kiekvienos valstybės narės kompetentingoms institucijoms užtikrinti muitinės ir žemės ūkio teisės aktų laikymąsi, nedelsiant perduoda ją šioms institucijoms.

18 straipsnis

1. Tais atvejais, kai valstybių narių kompetentingoms institucijoms tampa žinoma apie operacijas, kurios sudaro ar gali sudaryti muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimus ir kurios itin aktualios Bendrijoje ir ypač:

- jei tai yra operacijos, kurios vykdomos ar gali turėti pasekmių ir kitose valstybėse narėse arba
- jei aukščiau minėtoms institucijoms atrodo, kad panašios operacijos vykdytos kitose valstybėse narėse,

jos, savo iniciatyva arba vykdydamos pagrįstą Komisijos prašymą, kaip galima greičiau perduoda Komisijai bet kurią pasirinktinai dokumentų, jų kopijų ar išvadų forma teikiamą svarbią informaciją, būtiną siekiant nustatyti faktus, kad Komisija galėtų koordinuoti veiksmus, kurių ėmėsi valstybės narės.

Komisija perduoda šią informaciją kompetentingoms kitų valstybių narių institucijoms.

2. Tais atvejais, kai valstybių narių kompetentingos institucijos taiko 1 dalį, jos neprivalo perduoti kompetentingoms kitų suinteresuotų valstybių narių institucijoms informaciją, kaip tai nurodyta 14 straipsnio b papunktyje ir 15 straipsnyje.

3. Vykdydamos pagrįstą Komisijos prašymą, kompetentingos valstybių narių institucijos remiasi 4–8 straipsniais.

4. Tais atvejais, kai Komisija mano, jog yra pažeidimų vienoje ar daugiau valstybių narių, ji informuoja tuo suinteresuotą valstybę narę ar valstybes nares, o jos kaip galėdamos greičiau atlieka tyrimą, kuriame, remiantis šio reglamento 9 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnyje nustatytais sąlygomis, gali dalyvauti Komisijos pareigūnai.

Suinteresuota valstybė narė ar valstybės narės kaip galėdamos greičiau perduoda Komisijai tyrimo rezultatus.

5. Komisijos pareigūnai gali rinkti informaciją, nurodytą 10 straipsnyje, remdamiesi šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis.

6. Šis straipsnis nepažeidžia Komisijos teisės į informaciją ir jos tyrimą, remiantis kitais galiojančiais teisės aktais.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

RYŠIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

19 straipsnis

Informacija, gauta pagal šį reglamentą, gali būti perduota trečiajai šaliai kaip dalis suderintų veiksmų kompetentingoms institucijoms, pateikiančių informaciją, davus sutikimą ir remiantis jų vidaus nuostatomis dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims, su sąlyga, jei šios suinteresuotos trečiosios šalys yra teisiškai įsipareigojusios teikti pagalbą, reikalingą renkant įrodymus dėl nelegalių operacijų, sudarančių ar galinčių sudaryti muitinės ar žemės ūkio teisės aktų pažeidimus, arba reikalingą nustatant šių teisės aktų pažeidimus sudarančių operacijų apimtį.

Informaciją, kaip dalį suderintų veiksmų, nurodytų 1 pastraipoje, perduoda arba Komisija, arba valstybės narės; abiem atvejais suinteresuotoje trečiojoje šalyje imamasi atitinkamų veiksmų, siekiant užtikrinti tokią apsaugos lygį, koks nurodytas 45 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

20 straipsnis

1. Siekdama šiame reglamente numatytų tikslų, Komisija, 19 straipsnio sąlygomis, gali organizuoti Bendrijos administracinės ir su tyrimais susijusios pagalbos misijas trečiojoje šalyje, koordinuodama savo veiksmus ir glaudžiai bendradarbiaudama su kompetentingomis valstybių narių institucijomis.

2. Bendrijos misijas į trečiąsias šalis, nurodytas 1 punkte, nulemia šios sąlygos:

- a) jos gali būti vykdomos arba Komisijos iniciatyva remiantis, jei reikia, informacija, kurią pateikia Europos Parlamentas, arba vienos iš valstybių narių prašymu;
- b) jas atlieka tam tikslui paskirti Komisijos arba suinteresuotos valstybės narės pareigūnai;

c) Bendrijos vardu, susitarus su Komisija ir suinteresuotomis valstybėmis narėmis, jas taip pat gali vykdyti valstybės narės pareigūnai, ypač remiantis dvišalės pagalbos sutartimi su trečiaja šalimi; šiuo atveju Komisija informuojama apie misijos rezultatus;

d) išlaidas, susijusias su misija, padengia Komisija.

3. Komisija informuoja valstybes nares ir Europos Parlamentą apie misijos, įvykdytos remiantis šiuo straipsniu, rezultatus.

21 straipsnis

1. Rezultatai ir informacija, gauti Bendrijos misijų, nurodytų šio reglamento 20 straipsnyje, metu, ir ypač dokumentai, kuriuos perduoda trečiųjų suinteresuotų šalių kompetentingos institucijos, tvarkomi remiantis šio reglamento 45 straipsniu.

2. 12 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas rezultatams ir informacijai, nurodytai 1 punkte.

3. Norint dokumentų originalus ar jų autentiškas patvirtintas kopijas panaudoti 12 straipsnyje numatytais tikslais, Komisija perduoda šiuos dokumentus ir kopijas valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jos to prašo.

22 straipsnis

Valstybės narės informuoja Komisiją apie informaciją, kuria keičiamasi pagal tarpusavio administracinę pagalbą su trečiosiomis šalimis, visais atvejais, kada remiantis 18 straipsnio 1 dalimi tai ypač svarbu muitinės ar žemės ūkio teisės aktams šio reglamento atžvilgiu ir kai informacija atitinka šio reglamento tikslus.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

MUITINĖS INFORMACINĖ SISTEMA

1 skyrius

Muitinės informacinės sistemos sukūrimas

23 straipsnis

1. Automatizuota informacinė sistema, Muitinės informacinė sistema, toliau vadinama MIS, yra sukuriama, siekiant patenkinti administracinių institucijų, atsakingų už muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą, taip pat Komisijos institucijų reikalavimus.

2. MIS tikslas, remiantis šio reglamento nuostatomis, – padėti vykdyti veiklą, užkertančią kelią operacijoms, kurios pažeidžia muitinės ar žemės ūkio teisės aktus, jas tirti ir už jas patraukti baudžiamojon atsakomybėn, siekiant padidinti šiame reglamente

nurodytų kompetentingų institucijų bendradarbiavimo ir kontrolės procedūrų efektyvumą taikant greitesnį informacijos platinimą.

3. Valstybių narių muitinės gali, vykdydamos savo pareigą pagal muitinės bendradarbiavimo nuostatas, nurodytas Europos Sąjungos sutarties K.1 straipsnio 8 dalyje, naudoti MIS techninę infrastruktūrą.

Tokiu atveju Komisija užtikrina techninį infrastruktūros valdymą.

4. Komisija apibrėžia, laikydamosi 43 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros, su žemės ūkio nuostatomis susijusias operacijas, kurios reikalauja informacijos įjungimo į MIS.

5. Šios antraštinės dalies nuostatos nereglamentuoja keitimosi informacija, kaip numatyta 17 ir 18 straipsniuose.

6. Valstybės narės ir Komisija, toliau vadinamos MIS partnerėmis, dalyvauja MIS šioje dalyje numatytomis sąlygomis.

2 skyrius

MIS veikimas ir panaudojimas

24 straipsnis

MIS sudaro Centrinės duomenų bazės priemonės; ja turi būti naudojama per kiekvienoje valstybėje narėje ir Komisijoje esančius terminalus. Ją sudaro išimtinai duomenys, atitinkantys 23 straipsnio 2 dalyje nurodytą tikslą, įskaitant asmens duomenis, pagal šias kategorijas:

- a) prekės;
- b) transporto priemonės;
- c) įmonės;
- d) asmenys;
- e) sukčiavimų kryptys;
- f) sukaupta patirtis.

25 straipsnis

Klausimai, įtraukiami į MIS ir susiję su kiekviena iš 24 straipsnio a–f papunkčiuose nurodytų kategorijų, nustatomi laikantis 43 straipsnio 2 dalyje numatytos tvarkos tokiu mastu, kad galima būtų pasiekti sistemos tikslą. Klausimai, susiję su asmens duomenimis, jokia būdu neįtraukiami į 24 straipsnio e ir f papunkčių kategorijas. Klausimai, susiję su asmens duomenimis, įtraukti į 24 straipsnio a–d papunkčių kategorijas, apima tik šiuos duomenis ir ne daugiau:

- a) pavardė, mergautinė pavardė, vardai ir slapyvardžiai;
- b) gimimo data ir vieta;

c) tautybė;

28 straipsnis

d) lytis;

1. Jei įvykdomi 27 straipsnio 1 punkte nurodyti veiksmai, MIS partneriai, kuri pasiūlo priemones, gali būti surinkti ir perduoti visi šie duomenys ar jų dalis:

e) visos esamos ir nuolatinės ypatingos žymės;

a) faktas, kad prekė, transporto priemonė, verslas ar asmuo, apie kuriuos pranešama, surasti;

f) duomenų įtraukimo priežastis;

b) tikrinimo vieta, laikas ir priežastis;

g) siūlomos priemonės;

c) kelionės maršrutas ir tikslas;

h) perspėjamasis kodas, nurodantis ginklų turėjimo, smurtavimo ar pabėgimo praeityje faktą;

d) atitinkamų asmenų kelionės partneriai ar kiti transporto priemonės keleiviai;

i) transporto priemonės registracijos numeris.

e) naudojamos transporto priemonės;

Visais atvejais duomenys apie asmenis, nurodantys rasinę ar etninę priklausomybę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus, narystę profesinėse sąjungose, bei duomenys apie asmens sveikatą ar seksualinę priklausomybę neįtraukiami.

f) vežami objektai;

g) aplinkybės, kuriomis buvo surasta prekė, transporto priemonė, verslas ar asmuo.

26 straipsnis

MIS sukūrimą, susijusį su asmens duomenimis, lemia šie principai:

a) asmens duomenų rinkimas ir bet kuri kita šių duomenų tvarkymo operacija turi būti atliekama teisingai ir teisėtai;

b) duomenys turi būti renkami 23 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais, ir jie negali būti vėliau tvarkomi su šiais tikslais nesuderinamu būdu;

c) duomenys privalo būti adekvatūs, iš esmės susiję su klausimu ir ne išsamesni už tuos, kurių reikia tikslams, dėl kurių jie tvarkomi, pasiekti;

d) duomenys privalo būti tikslūs ir, jei reikia, atnaujinami;

e) duomenys turi būti laikomi tokios formos, kad leistų duomenų objektą identifikuoti ne ilgesnį negu reikia laikotarpį.

Kai diskretiškai sekant tokia informacija surenkama, turi būti imami priemonių užtikrinti, kad nebūtų pažeistas konfidencialus sekimo pobūdis.

2. Atliekant specialius patikrinimus, nurodytus 27 straipsnio 1 dalyje, asmenys, transporto priemonės ir daiktai gali būti apieškomi neviršijant leidžiamų normų ir laikantis valstybių narių, kuriose atliekama apieška, įstatymų ir kitų teisės aktų. Jei specialūs patikrinimai pagal valstybių narių teisės aktus nėra leidžiami, jie automatiškai pakeičiami toje valstybėje narėje į stebėjimą ir informavimą arba diskretišką sekimą.

29 straipsnis

1. Tiesiogiai naudotis duomenimis, esančiais MIS, gali išimtinai tik kiekvienos valstybės narės paskirtos institucijos ir Komisijos paskirti padaliniai. Šios nacionalinės institucijos paprastai yra muitinės administracijos, bet gali būti ir kitos institucijos, kompetingos siekti tikslų, nustatytų 23 straipsnio 2 dalyje, jei tai atitinka suinteresuotos valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus.

2. Kiekviena valstybė narė atsiunčia Komisijai jos paskirtų kompetentingų institucijų, galinčių tiesiogiai naudotis MIS, sąrašą, prie kiekvienos institucijos nurodydama, kokius duomenis ji gali naudoti ir kokiais tikslais.

27 straipsnis

1. 24 straipsnio a–d papunkčių kategorijų duomenys įtraukiami į MIS tik stebėjimo ir informavimo, diskretiško sekimo ar specialių patikrinimų tikslu.

2. 1 punkte numatytų veiksmų tikslais 24 straipsnio a–d papunkčių kategorijų asmens duomenys gali būti įtraukiami į MIS tik tais atvejais, ypač remiantis ankstesne neteisėta veikla, kai yra įrodymų, kad tam tikras asmuo yra įvykdęs, vykdo ar įvykdys veiksmus, kuriais pažeidžiami muitinės ar žemės ūkio teisės aktai ir kurie ypač reikšmingi Bendrijos lygmeniu.

Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares. Ji taip pat informuoja visas valstybes nares apie atitinkamas detales, susijusias su Komisijos padaliniais, įgaliojais naudotis MIS duomenimis.

Komisija šių nacionalinių institucijų ir Komisijos padalinių sąrašą paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Nepaisant 1 ir 2 dalių punktų nuostatų, Taryba, Komisijos siūlymu, gali nuspręsti leisti naudotis MIS tarptautinėms ar regioninėms organizacijoms, jei, kai tai aktualu, su tomis organizacijomis tuo pačiu metu sudaromas protokolas, remiantis Bendrijos valstybių narių konvencijos dėl informacinės technologijos panaudojimo muitinės tikslams 7 straipsnio 3 punktu. Priimant sprendimą, ypač atsižvelgiama į bet kuriuos dvišalius ar Bendrijos susitarimus ir į tai, ar pakankamas duomenų apsaugos lygis.

30 straipsnis

1. MIS partnerės gali naudoti duomenis, gautus iš MIS tik siekiamos 23 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų; tačiau jos gali naudoti juos administraciniais ar kitais tikslais turėdamos išankstinį MIS partnerės, kuri įtraukė duomenis į sistemą pagal jos nustatytas sąlygas, ar, jei taikytina, Komisijos, kuri įtraukė duomenis į sistemą, sutikimą. Toks kitoks naudojimas turi atitikti valstybės narės, kuri siekia jais naudotis, įstatymus ir kitus teisės aktus ir, jei reikia, atitinkamas nuostatas, taikytinas šiame kontekste Komisijai, bei atitikti Priede išvardytus principus.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 ir 4 dalių ir 29 straipsnio 3 dalies, duomenimis, gautais iš MIS, naudojasi tik kiekvienos valstybės narės nacionalinės institucijos ar padaliniai bei Komisijos paskirti padaliniai, kompetentingi, remdamiesi jiems taikomais įstatymais ir kitais teisės aktais, siekti 23 straipsnio 2 dalyje nurodyto tikslo.

3. Kiekviena valstybė narė siunčia Komisijai 2 punkte nurodytų institucijų ar padalinių sąrašą.

Komisija atitinkamai informuoja kitas valstybes nares. Ji taip pat informuoja visas valstybes nares apie atitinkamas detales, susijusias su Komisijos padaliniais, įgaliotais naudotis MIS.

Komisija paskelbia šių nacionalinių institucijų ir Komisijos padalinių sąrašą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4. Iš MIS gauti duomenys, turint išankstinį valstybės narės, įtraukusios šiuos duomenis į sistemą, leidimą, gali būti perduoti kitoms, 2 dalyje nenurodytoms nacionalinėms institucijoms, trečiosioms šalims ir tarptautinėms ar regioninėms organizacijoms, pageidaujančioms pasinaudoti MIS duomenimis. Kiekviena valstybė narė imasi specialių priemonių, kad užtikrintų tokių duomenų apsaugą tuo metu, kai jie perduodami ar pateikiami departamentams, esantiems už jos teritorijos ribų.

Pirmame papunktyje nurodytos nuostatos taikomos Komisijai *mutatis mutandis* tais atvejais, kai ji yra įtraukusi duomenis į sistemą.

31 straipsnis

1. Duomenų įtraukimą į MIS reglamentuoja juos pateikiančiosios valstybės narės įstatymai ir kiti teisės aktai ir, jei reikia, atitinkamos nuostatos, taikytinos šiuo atveju Komisijai, jei šiame reglamente nenumatomos griežtesnės nuostatos.

2. Duomenų, gautų iš MIS, tvarkymas, taip pat jų panaudojimas ar bet kurio veiksmo, remiantis 27 straipsnio 1 dalimi, atlikimas, rekomendavus duomenis pateikiančiajai MIS partnerei, reglamentuojamas valstybės narės, tvarkančios ar naudojančios šiuos duomenis, įstatymais ir kitais teisės aktais, arba atitinkamomis nuostatomis, taikytinomis šiuo atveju Komisijai, jei šiame reglamente nenumatomos griežtesnės nuostatos.

3 skyrius

Duomenų pakeitimai

32 straipsnis

1. Tik duomenis pateikianti MIS partnerė turi teisę iš dalies keisti, papildyti, taisyti ar panaikinti duomenis, kuriuos ji įtraukė į MIS.

2. Jei duomenis pateikiančioji MIS partnerė pastebi ar atkreipia dėmesį į tai, kad jos įtraukti duomenys yra iš tikrųjų neteisingi arba buvo įtraukti ar saugomi pažeidžiant šį reglamentą, ji atitinkamai pakeičia, papildo, ištaiso ar panaikina duomenis ir informuoja apie tai MIS partneres.

3. Jei MIS partnerė turi įrodymų, liudijančių, kad kai kurie duomenys yra iš tikrųjų netikslūs arba buvo įtraukti ar saugomi MIS pažeidžiant šį reglamentą, ji apie tai kaip galėdama greičiau informuoja duomenis pateikiančiąją MIS partnerę. Pastaroji patikrina atitinkamus duomenis ir, jei būtina, nedelsdama juos pataiso arba panaikina. Duomenis pateikusioji MIS partnerė praneša kitoms partnerėms apie bet kokius padarytus taisymus ar duomenų panaikinimą.

4. Jei MIS partnerė, įtraukdama duomenis į MIS, pastebi, kad jos pateikiama informacija prieštarauja ankstesniems duomenims turinio ar siūlomo veiksmo atžvilgiu, ji nedelsdama apie tai informuoja partnerę, kuri įtraukė tuos ankstesnius duomenis. Tokiu atveju abi partnerės turi išspręsti šį klausimą. Nesutarimų atvejais galioja pirmasis informacijos įtraukimas, tačiau naujos informacijos dalys, kurios viena kitai neprieštarauja, į sistemą įtraukiamos.

5. Atsižvelgiant į kitas šio reglamento nuostatas, valstybės narės teismui ar kitai institucijai, paskirtai tokiam tikslui toje valstybėje narėje, paskelbus galutinį sprendimą dėl MIS duomenų dalinio pakeitimo, papildymo, pataisymo ar panaikinimo, MIS partnerės suderina savo veiksmus.

Jei teismų ar kitų institucijų, kurios paskirtos tam tikslui, įskaitant 36 straipsnyje nurodytus tikslus, sprendimai apie duomenų pataisymą ar panaikinimą, prieštarauja vieni kitiems, valstybė narė, kuri įtraukė šiuos duomenis, pašalina juos iš sistemos.

Pirmos pastraipos nuostatos taikomos *mutatis mutandis* tais atvejais, kai Teisingumo Teismas paskelbia negaliojančiu Komisijos sprendimą dėl MIS esančių duomenų.

4 skyrius

Duomenų išsaugojimas

33 straipsnis

1. MIS duomenys saugomi tik tol, kol pasiekiamas tikslas, dėl kurio jie buvo įtraukti. Juos pateikiančioji MIS partnerė mažiausiai kartą per metus patikrina, ar reikia juos išsaugoti.

2. Duomenis pateikianti MIS partnerė gali per nustatytą laiką nuspręsti išlaikyti duomenis iki kito patikrinimo, jei jų išlaikymas yra būtinas tikslams, dėl kurių jie buvo įtraukti. Nepažeidžiant 36 straipsnio ir jei nėra sprendimo išlaikyti duomenis, jie automatiškai perkeliama į tą MIS dalį, priėjimas prie kurios apribotas pagal 4 dalies nuostatus.

3. MIS automatiškai informuoja duomenis pateikiančią partnerę apie suplanuotą duomenų perkėlimą iš MIS, remiantis 2 dalimi, atsiųsdama perspėjimą prieš mėnesį.

4. Duomenys, perkeliama pagal 2 dalį, ir toliau laikomi MIS vienerius metus, bet, nepažeidžiant 36 straipsnio, yra prieinami tik 43 straipsnyje nurodyto Komiteto atstovui pagal 43 straipsnio 4 punkto septintą, aštuntą ir devintą įtraukas ir pagal šio straipsnio 5 dalį arba 37 straipsnyje nurodytoms priežiūros institucijoms. Konsultuotis per tą laikotarpį galima tik turint tikslą patikrinti duomenų tikslumą ir teisėtumą. Po to jie turi būti pašalinami.

5 skyrius

Asmens duomenų apsauga

34 straipsnis

1. Kiekviena MIS partnerė, ketinanti gauti ar įtraukti asmens duomenis į MIS, ne vėliau kaip nuo šio reglamento taikymo dienos priima nacionalinius teisės aktus ar vidaus taisykles, taikytinas

Komisijai, garantuojančias asmenų teisių ir laisvių apsaugą tvarkant asmens duomenis.

2. MIS partnerė gali gauti iš MIS ar įtraukti į ją asmens duomenis tik tais atvejais, kai įsigaliojusi 1 punkte numatyta tvarka dėl tokių duomenų apsaugos. Kiekviena valstybė narė taip pat privalo turėti anksčiau paskirtą nacionalinę priežiūros instituciją ar institucijas, kaip nurodyta 37 straipsnyje.

3. Siekdamas užtikrinti tinkamą asmens duomenų apsaugos nuostatų taikymą pagal šį reglamentą, kiekviena valstybė narė ir Komisija laiko, kad MIS yra sistema, skirta asmens duomenims tvarkyti, atsižvelgiant į 1 dalies nuostatas ir į griežtesnes šio reglamento nuostatas.

Vidaus taisyklės, taikytinos Komisijai, kaip nurodyta 1 dalyje, skelbiamos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

35 straipsnis

1. Atsižvelgiant į 30 straipsnio 1 dalį, MIS partnerėms draudžiama naudoti MIS asmens duomenis kitais, nei numatyta 23 straipsnio 2 dalyje, tikslais.

2. Duomenys gali būti pakartojami tik dėl techninių priežasčių, jei toks pakartojimas yra būtinas 29 straipsnyje nurodytų institucijų atliekamai paieškai. Atsižvelgiant į 30 straipsnio 1 dalį, asmens duomenų, kuriuos įtraukė kita valstybė narė arba Komisija, negalima kopijuoti ir perkelti į kitas duomenų bylas, už kurias atsakingos valstybės narės arba Komisija.

36 straipsnis

1. Asmenų teisės asmens duomenų MIS atžvilgiu, ypač jų teisės naudotis duomenimis, įteisinamos:

- laikantis valstybės narės, kurioje šios teisės galioja, įstatymų ir kitų teisės aktų,
- laikantis vidaus taisyklių, taikytinų Komisijai, nurodytų 34 straipsnio 1 dalyje.

Jei taip numatyta atitinkamos valstybės narės įstatymuose ir kituose teisės aktuose, 37 straipsnyje minima nacionalinė priežiūros institucija nusprendžia, ar galima perduoti informaciją, ir nustato jos perdavimo procedūrą.

2. MIS partnerė, į kurią kreipiamasi dėl galimybės naudotis asmens duomenimis, gali atsisakyti leisti pasinaudoti šiais duomenimis, jei jų perdavimas galėtų pakenkti operacijų, pažeidžiančių muitinės ir žemės ūkio teisės aktus, prevencijai, tyrimui ir persekiojimui. Valstybė narė taip pat gali nesutikti, kaip numatyta jos įstatymuose ir kituose teisės aktuose, tais atvejais, kai toks nesutikimas užtikrina nacionalinį saugumą, gynybą, visuomenės saugumą ir kitų teises bei laisves. Komisija gali nesutikti, jei toks nesutikimas užtikrina kitų teises ir laisves.

Bet kuriuo atveju informacija naudotis nebus leidžiama tol, kol vyksta stebėjimas ir informavimas ar diskretiškas sekimas.

3. Jei asmens duomenis, dėl kurių gavimo buvo kreiptasi, pateikia kita MIS partnerė, jie bus padaryti prieinami tik tuomet, jei duomenis pateikiančiajai partnerei bus suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę.

4. Bet kuris asmuo gali, remdamasis kiekvienos valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais arba vidaus taisyklėmis, taikytinomis Komisijai, reikalauti, kad kiekviena MIS partnerė pataisytų ar panaikintų su juo susijusius duomenis, jei šie duomenys yra faktiškai neteisingi, jei jie buvo įtraukti ar yra laikomi prieštaraujant tikslui, numatytam 23 straipsnio 2 dalyje, ar jeigu juos įtraukiant į MIS nebuvo laikomasi 26 straipsnio principų.

5. Kiekvienos valstybės narės teritorijoje bet kuris asmuo gali, remdamasis atitinkamos valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais, pateikti ieškinį arba, jei reikia paduoti skundą teismui ar kitai tam tikslui paskirtai institucijai dėl su juo susijusių MIS duomenų, siekdamas:

- a) ištaisyti ar panaikinti faktiškai neteisingus asmens duomenis;
- b) ištaisyti arba panaikinti asmens duomenis, kurie įtraukti ar saugomi MIS pažeidžiant šį reglamentą;
- c) turėti teisę, kad duomenys apie jį būtų padaryti jam prieinami;
- d) gauti kompensaciją pagal 40 straipsnio 2 dalį.

Dėl Komisijos įtrauktų duomenų galima kreiptis į Teisingumo Teismą, vadovaujantis Sutarties 173 straipsniu.

Valstybės narės ir Komisija abipusiai įsipareigoja taikyti galutinius teismo, Teisingumo Teismo ar kitos tam tikslui paskirtos institucijos priimtus sprendimus, kurie susiję su pirmos pastraipos a, b ir c papunkčiais.

6. Šio straipsnio ir 32 straipsnio 5 dalies nuorodos į „galutinį sprendimą“ nereiškia, kad valstybė narė arba Komisija privalo pateikti apeliaciją dėl teismo ar kitos tam tikslui paskirtos institucijos priimto sprendimo.

6 skyrius

Asmens duomenų apsaugos priežiūra

37 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria nacionalinę priežiūros instituciją ar institucijas, atsakingas už asmens duomenų apsaugą ir nepriklausomą šių duomenų, įtrauktų į MIS, priežiūrą.

2. Priežiūros institucijos, laikydamosi savo atitinkamų nacionalinių teisės aktų, prižiūri ir atlieka nepriklausomus patikrinimus, siekdamos užtikrinti, kad MIS saugomų duomenų tvarkymas ir panaudojimas nepažeistų duomenų subjektų teisių. Šiuo tikslu priežiūros institucijoms gali būti padaryta prieinama muitinės informacinė sistema.

2. Bet kuris asmuo gali paprašyti nacionalinės priežiūros institucijos patikrinti MIS duomenis, susijusius su jo asmeniu, ir tų duomenų panaudojimą. Šią teisę reglamentuoja valstybės narės, kurioje pateikiamas prašymas, įstatymai ir kiti teisės aktai. Jei duomenis įtraukė kita valstybė narė arba Komisija, patikrinimas atliekamas glaudžiai bendradarbiaujant su tos valstybės narės priežiūros institucija arba su institucija, nurodyta 4 dalyje.

3. Komisija savo padaliniuose imasi visų priemonių, siekdama užtikrinti asmens duomenų apsaugos priežiūrą, kuri suteikia jai apsaugą, kaip nurodyta 1 dalyje.

4. Kol bus paskirta bet kuri institucija ar institucijos, atitinkančios Bendrijos institucijas ir įstaigas, Komisijos veiklą dėl duomenų apsaugos taisyklių, apibrėžtų 34 straipsnio 1 dalyje, 36 straipsnio 1 dalyje ir 37 straipsnio 3 dalyje, prižiūri ombudsmenas, kaip numatyta Europos bendrijos steigimo sutarties 138e straipsnyje, remiantis šia sutartimi jam suteikta užduotimi.

7 skyrius

MIS apsauga

38 straipsnis

1. Visas apsaugai palaikyti tinkamas technines ir organizacines priemones taiko:

- a) valstybės narės ir Komisija, kiekviena tokiu mastu, kiek tai su jomis susiję, MIS terminalams, esantiems jų atitinkamosse teritorijose ir Komisijos įstaigose;
- b) 43 straipsnyje nurodytas komitetas jas taiko MIS ir tose pačiose patalpose esantiems terminalams, naudojamiems techniniams tikslams, bei 3 dalyje reglamentuojamiems patikrinimams atlikti.

2. Valstybės narės, Komisija ir 43 straipsnyje nurodytas komitetas imasi ypatingų priemonių, kad:

- a) užkirstų kelią įgaliojimų neturintiems asmenims naudotis įranga, skirta duomenims tvarkyti;
- b) užkirstų kelią pašaliniais asmenims perskaityti, nukopijuoti, pakeisti ar panaikinti duomenis ir duomenų laikmenas;
- c) užkirstų kelią neteisėtai duomenis įvesti, pakeisti, panaikinti ar susipažinti su duomenimis;
- d) užkirsti kelią pašaliniais asmenims pasinaudoti MIS panaudojant duomenų perdavimo įrangą;
- e) užtikrinti, kad, naudodamiesi MIS duomenimis, įgalioti asmenys galėtų pasinaudoti tik tais duomenimis, kuriais naudotis jie kompetentingi;
- f) užtikrinti, kad būtų galima patikrinti ir nustatyti, kurioms institucijoms duomenis galima perduoti duomenų perdavimo įranga;
- g) užtikrinti, kad galima būtų patikrinti ir nustatyti *ex post facto*, kurie duomenys įvesti į MIS, kada ir kas juos įvedė, bei kontroliuoti apklausą;
- h) užkirsti kelią neteisėtai duomenis perskaityti, nukopijuoti, pakeisti ar panaikinti duomenų perdavimo ir duomenų laikmenų gabenimo metu.

3. Remdamasis 43 straipsniu, komitetas patikrina, ar atliktos paieškos buvo teisėtos ir jas atliko įgalioti vartotojai. Patikrinama mažiausiai 1 % visų atliktų paieškų. Šių paieškų ir patikrinimų suvestinė įvedama į sistemą ir naudojama tik minėtiems patikrinimams atlikti, o po šešių mėnesių ji panaikinama.

39 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria padalinį, kuris atsakingas už 38 straipsnyje nurodytą apsaugos priemonių taikymą jos teritorijoje esantiems terminalams, už 33 straipsnio 1 ir 2 dalyse

numatytų patikrinimo funkcijų taikymą ir bendrai už tinkamą šio reglamento nuostatų įgyvendinimą, remiantis jos įstatymais ir kitais teisės aktais.

2. Komisija paskiria padalinius, kurie bus atsakingi už 1 dalyje nurodytas priemones.

8 skyrius

Atsakomybė ir publikavimas

40 straipsnis

1. Kiekviena MIS partnerė, įtraukusi duomenis į sistemą, yra atsakinga už šių duomenų tikslumą, aktualumą ir teisėtumą. Kiekviena valstybė narė arba, jei galima, Komisija taip pat yra atsakingos už šio reglamento 26 straipsnyje numatytų nuostatų laikymąsi.

2. Pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus arba atitinkamus Bendrijos nuostatus, kiekviena MIS partnerė yra atsakinga už žalą asmeniui, padarytą naudojantis MIS valstybėje narėje arba Komisijoje.

Tai taikoma ir tais atvejais, kai žalą padarė duomenis pateikiančioji MIS partnerė, įvedusi neteisėtus arba šiam reglamentui prieštaraujančius duomenis.

3. Jei MIS partnerė, kuriai dėl neteisėtų duomenų pareikštas ieškinys, jų nepateikė, suinteresuotos partnerės tariai dėl to, ar duomenis pateikusi partnerė padengia žalą kitai partnerei, ir, jei padengia, tai kurią pinigines sumas, išmokėtos kaip kompensacija, dalį. Pinigų sumos, dėl kurių susitarta, padengiamos remiantis prašymais.

41 straipsnis

Komisija pateikia informaciją apie MIS įdiegimą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

DUOMENŲ APSAUGA NEAUTOMATINIO DUOMENŲ KEITIMOSI METU

42 straipsnis

Automatiniam duomenų keitimuisi ir tvarkymui taikomos nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir neautomatiniam duomenų keitimuisi ir tvarkymui.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

43 straipsnis

1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurios turi būti priimtose, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos siūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

Kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškia, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokie sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija, išskyrus atvejus, kai Taryba priima šioms priemonėms prieštaraujantį sprendimą, remdamasi paprasta dauguma.

3. 2 dalyje numatyta procedūra visų pirma taikoma:

- a) sprendimams dėl klausimų, įtrauktinų į MIS, remiantis 25 straipsniu;
- b) operacijoms, susijusioms su žemės ūkio teisės aktu, dėl kurių informacija įtraukiama į MIS, taikymu, kaip nurodyta 23 straipsnio 4 dalyje.

4. Komitetas tiria visus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu, į kuriuos pirmininkas, savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu, gali atkreipti dėmesį visų pirma dėl:

- bendro tarpusavio pagalbos susitarimų funkcionavimo, remiantis šiuo reglamentu,

- praktinių priemonių, siunčiant 16 ir 17 straipsniuose numatytą informaciją, patvirtinimo,

- informacijos, siunčiamos Komisijai pagal 17 ir 18 straipsnius, siekiant nuspręsti, ar galima ką nors iš jos sužinoti ar nuspręsti dėl priemonių, reikalingų muitinės ir žemės ūkio teisės aktus pažeidžiančiai praktikai panaikinti ir, jei reikia, pasiūlyti iš dalies pakeisti dabartines Bendrijos nuostatas arba parengti naujas,

- valstybių narių atliekamų ir Komisijos koordinuojamų tyrimų bei Bendrijos misijų parengimo, kaip nurodyta 20 straipsnyje,

- priemonių, skirtų informacijos konfidencialumui išlaikyti, ypač dėl asmens duomenų, kuriais keičiamasi pagal šį reglamentą, bet ne tų, kurie nurodyti V dalyje,

- MIS sukūrimo ir tinkamo funkcionavimo ir dėl visų techninių ir operatyvinių priemonių, kurių reikia siekiant užtikrinti sistemos saugumą,

- informacijos saugojimo MIS būtinybės,

- priemonių, taikytų MIS informacijos, visų pirma asmens duomenų, konfidencialumui remiantis šiuo reglamentu užtikrinti, ir tam, kad būtų garantuota, jog asmenys atsakingi už tų duomenų tvarkymą, laikosi savo įsipareigojimų,

- priemonių, priimtų remiantis 38 straipsnio 2 dalimi.

5. Komitetas tiria visas problemas, susijusias su MIS veikimu, ir tas, su kuriomis susiduria priežiūros institucijos, nurodytos 37 straipsnyje. Tokiais atvejais susirenka *ad hoc* sudėties komitetas, į kurį įeina kiekvienos valstybės narės priežiūros institucijos ar institucijų paskirti atstovai. *Ad hoc* sudėties komiteto susirinkimuose savo iniciatyva gali dalyvauti ir Ombudsmenas, nurodytas 37 straipsnio 4 dalyje, arba jo atstovas, jei tai, jų nuomone, suderinama su jų pareigomis. *Ad hoc* sudėties komitetas susirenka mažiausiai kartą per metus.

6. Siekiant šiame straipsnyje išdėstytų tikslų, komitetui MIS duomenys prieinami tiesiogiai, ir jis gali jais tiesiogiai naudotis.

44 straipsnis

Nepažeidžiant MIS V dalies nuostatų, šiame reglamente numatyti dokumentai gali būti pakeisti bet kokio pavidalo tos pačios paskirties kompiuterine informacija.

45 straipsnis

1. Neatsižvelgiant į formą, bet kuri informacija, perduodama remiantis šiuo reglamentu, yra konfidencialaus pobūdžio, įskaitant duomenis, saugomus MIS. Jai taikomas tarnybinio slaptumo įsipareigojimas ir tokia pati apsauga, kokia taikoma pagal valstybės narės, kuri gauna informaciją, nacionalinius teisės aktus, ir pagal nuostatas, taikomas Bendrijos institucijoms.

Ypač svarbu, kad pirmame punkte nurodyta informacija būtų siunčiama tik valstybių narių institucijų atstovams, kurių funkcijos susijusios su teise žinoti šią informaciją ar ja naudotis. Ji negali būti naudojama kitiems, šiame reglamente nenurodytiems tikslams, išskyrus atvejus, kai informaciją pateikusi ar į MIS įtraukusi valstybė narė arba Komisija aiškiai su tuo sutinka, atsižvelgiant į tos valstybės narės ar Komisijos nustatytas sąlygas ir į tai, ar valstybės narės, kurioje yra informaciją gaunanti institucija, nuostatos nedraudžia tokią informaciją perduoti ar panaudoti.

2. Nepažeidžiant V dalies nuostatų, susijusių su MIS, informacija apie fizinius ir juridinius asmenis perduodama pagal šį reglamentą tik tais atvejais, kai yra būtina užkirsti kelią operacijoms, pažeidžiančioms muitinės ar žemės ūkio teisės aktus, jas tirti ar pradėti procesinius veiksmus.

3. 1 ir 2 dalys netrukdo naudotis informacija, gauta pagal šį reglamentą, teismo bylose ar procedūrose, atitinkamai iškeltose dėl muitinės ar žemės ūkio teisės aktų nesilaikymo.

Kompetentinga institucija, pateikusi šią informaciją, nedelsiant informuojama apie šios informacijos panaudojimą.

4. Kai valstybė narė informuoja Komisiją, kad tolesni tyrimai parodo, jog fizinis ar juridinis asmuo, kurio pavardė ar pavadinimas buvo perduotas pagal šį reglamentą, išteisintas kaip nedalyvavęs padarant pažeidimą, Komisija iš karto informuoja visas šalis, kurioms, remiantis šiuo reglamentu, buvo perduoti asmens duomenys. Suinteresuotas asmuo nebelaikomas padariusiu pažeidimą, dėl kurio buvo pateiktas pirminis pranešimas.

Tais atvejais, kai duomenys apie suinteresuotą asmenį yra MIS, jie iš ten pašalinami.

46 straipsnis

Taikydamos šį reglamentą, valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų:

a) efektyviam vidaus koordinavimui tarp 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių institucijų užtikrinti;

b) tarpusavio ryšiams, panaudojant visapusiškai būtiną tiesioginį bendradarbiavimą tarp specialiai tam tikslui įgaliotų institucijų užmegzti.

47 straipsnis

Valstybės narės gali bendrai nuspręsti, ar reikia taikyti procedūras, užtikrinančias sklandų tarpusavio pagalbos, numatytos šiame reglamente, funkcionavimą, ypač siekiant išvengti trukdymo sekant asmenis ar prekes, jei tai trukdytų išaiškinti operacijas, pažeidžiančias muitinės ar žemės ūkio teisės aktus.

48 straipsnis

1. Šis reglamentas neįpareigoja valstybių narių administracinių institucijų teikti viena kitai pagalbą, jei tai galėtų pakenkti kurios nors valstybės narės viešajai tvarkai (*ordre public*) ar kitiems gyvybiniam interesams, ypač susijusiems su valstybės narės, kurioje jie yra, duomenų apsauga.

2. Turi būti pateikiamos atsakymo teikti pagalbą priežastys.

Komisija kaip galima greičiau informuojama apie bet kurią atsakymą suteikti pagalbą ir apie šio atsakymo priežastis.

49 straipsnis

Nepažeisdamos Komisijos teisės būti informuojamai pagal kitas galiojančias taisykles, valstybės narės perduoda Komisijai administracinius ar teismo sprendimus arba juose esančią svarbiausią informaciją, susijusią su baudų už muitinės ir žemės ūkio teisės aktų pažeidimus taikymu, tais perdavimo atvejais, kurie numatyti 17 arba 18 straipsniuose.

50 straipsnis

Neprieštaraudamos išlaidoms, susijusioms su MIS įgyvendinimu, ar žala, numatyta 40 straipsnyje, valstybės narės ir Komisija nepriima jokių ieškinių dėl išlaidų, atsiradusių taikant šį reglamentą, išskyrus atlyginimus, kurie, jei reikia, išmokami ekspertams.

51 straipsnis

Šis reglamentas nedaro įtakos taisyklių dėl baudžiamojo proceso ir tarpusavio pagalbos kriminalinėse bylose taikymui, įskaitant slaptumo ar teismo nagrinėjimo taisykles.

52 straipsnis

1. Reglamentas (EEB) Nr. 1468/81 yra panaikinamas.

2. Nuorodos į panaikintą reglamentą suprantamos kaip nuorodos į šį reglamentą.

53 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1998 m. kovo 13 d.

2. Tačiau 42 straipsnis netaikomas Danijai, Airijai, Švedijai ar Jungtinei Karalystei tol, kol egzistuoja Bendrijos taisyklės, taikomos visiems duomenims, numatytiems pagal šį reglamentą.

Nuo tada, kai pirmame punkte nurodytos taisyklės pradedamos taikyti visose valstybėse narėse, 42 straipsnis atšaukiamas, ir išlyga, nustatyta pirmame punkte, nustoja galioti.

Jei, praėjus penkeriems metams, aptariamoms taisyklės dar nepradedamos taikyti, Komisija parengia pranešimą kartu su pasiūlymais, kuriuos ji laiko būtiniais.

Kol minėtos keturios valstybės narės netaiko 42 straipsnio nuostatų, valstybės narės ir Komisija neautomatiniam asmens duomenų, kuriuos jos gali perduoti šioms keturioms valstybėms narėms, tvarkymui gali taikyti taisykles, atitinkančias tas, kurias jos pačios taiko neautomatiniam tokių duomenų tvarkymui.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1997 m. kovo 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. PATIJN

PRIEDAS

DUOMENŲ PERDAVIMAS

(30 straipsnio 1 punktas)

1. Perdavimas kitoms valstybės institucijoms

Duomenis perduoti valstybės institucijoms turėtų būti leidžiama tik ypatingu atveju, jei:

- a) egzistuoja aiškus teisinis įsipareigojimas ar įgaliojimas, arba turimas priežiūros institucijos leidimas;
- b) šie duomenys turi esminę reikšmę juos gaunančiai šaliai, kai ji siekia įvykdyti savo teisėtą užduotį, su sąlyga, jei tik duomenų surinkimo ar tvarkymo, kurį turi atlikti duomenis gaunanti šalis, tikslas nėra nesuderinamas su pradiniu tikslu ir neprieštarauja teisiniams juos perduodančios institucijos įsipareigojimams.

Perduoti yra leidžiama tik tokiais ypatingais atvejais, kai:

- a) perdavimas neabejotinai susijęs su duomenų subjekto interesais, ir duomenų subjektas sutiko, kad jie būtų perduoti, arba tam tikros aplinkybės leidžia daryti prielaidą, kad toks sutikimas yra;
- b) perdavimas yra būtinas, siekiant užkirsti kelią rimtam gresiančiam pavojui.

2. Perdavimas privatiems asmenims

Duomenis perduoti privatiems asmenims turėtų būti leidžiama tik tam tikrais atvejais, kai yra aiškus teisinis įsipareigojimas ar įgaliojimas arba priežiūros institucijos leidimas.

Perduoti privatiems asmenims yra leidžiama ypatingais atvejais, jei:

- a) perdavimas yra neabejotinai susijęs su duomenų subjekto interesais, ir duomenų subjektas yra davęs sutikimą dėl jų perdavimo, arba tam tikros aplinkybės leidžia daryti prielaidą, kad toks sutikimas yra;
- b) perdavimas yra būtinas, siekiant užkirsti kelią rimtam ir neišvengiamam pavojui.

3. Tarptautinis perdavimas

Duomenis perduoti užsienio šalių institucijoms yra leidžiama:

- a) jei pagal nacionalinę ar tarptautinę teisę egzistuoja aiški teisinė nuostata;
- b) nors tokios nuostatos nėra, tačiau perdavimas yra būtinas, siekiant užkirsti kelią rimtam ir neišvengiamam pavojui;

ir jei nepažeidžiamos nacionalinės taisyklės dėl duomenų subjektų apsaugos.

4.1. Prašymai perduoti informaciją

Atsižvelgiant į tam tikras nacionalinių teisės aktų ar tarptautinių sutarčių nuostatas, prašymuose suteikti duomenis turėtų būti pateikiamos nuorodos į instituciją ar asmenį, kuris jų prašo, taip pat turėtų būti nurodyta prašymo priežastis ir tikslas.

4.2. Sąlygos, reglamentuojančios perdavimą

Kiek įmanoma, stengiamasi, kad duomenys būtų patvirtinti vėliausiai iki jų perdavimo. Kiek įmanoma, visada perduodant duomenis turėtų būti nurodomi teismo sprendimai, taip pat sprendimai nepatraukti teisminėn atsakomybėn, ir, prieš perduodant duomenis, turi būti patikrinti duomenų, pagrįstų nuomonėmis arba asmeniniais vertinimais, šaltiniai bei nurodomas jų tikslumo ir patikimumo lygis.

Jei išaiškinama, kad duomenys nebetikslūs ir yra pasenę, jie neturėtų būti perduodami; jei perduoti pasenę ar netikslūs duomenys, juos perdavusi institucija turėtų, kiek įmanoma, informuoti apie jų neatitikimą visas šiuos duomenis gaunančias šalis.

4.3. Perdavimo apsauga

Kitoms institucijoms, privatiems asmenims ir užsienio institucijoms perduodami duomenys neturėtų būti naudojami kitiems, prašyme nenumatytiems tikslams.

Ar galima duomenis naudoti kitiems tikslams, nepažeidžiant 1–4.2 dalių, turėtų lemti juos perduodančios institucijos sutikimas.